174| Πολλοὶ παρ’ Ἐμοῦ ἐκλήθησαν, ἀλλ’ ἐλάχιστοι προσέτρεξαν εἰς τὴν Φωνήν μου.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/174-πολλοὶ-παρ-ἐμοῦ-ἐκλήθησαν-ἀλλ/

Πολλοὶ παρ’ Ἐμοῦ ἐκλήθησαν, ἀλλ’ ἐλάχιστοι προσέτρεξαν εἰς τὴν Φωνήν μου. Καὶ ἐξ αὐτῶν ἔτι ἐλαχιστότεροι ἠθέλησαν μέχρι τέλους νὰ Μὲ ἀκολουθήσωσι.

Διότι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐπεμελεῖτο, περισσότερον τῶν ρημάτων καὶ τῆς Διδαχῆς Μου, πάντα τ’ ἀπασχολοῦντα αὐτὸν ὑλικὰ ζητήματα. Οὐδεὶς ἠθέλησέ ποτε ν’ ἀφοσιωθῇ ὁλοψύχως πρὸς Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον Μου καὶ **οὐδεὶς ἐγκατέλειψε πλήρως τὰς βιωτικὰς αὐτοῦ μερίμνας καὶ ἐπιδιώ ξεις,** διὰ νὰ προσηλωθῇ ἀπερισπάστως πρὸς αὐτὸ καὶ νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν ἑαυτόν του, ὅπως ἐκπληρώσῃ ἀπαραβάτως καὶ ἀπαρεκκλήτως τὰς πρὸς Ἐμὲ δοθείσας ὑποσχέσεις του.

Ἡ θυσία ἑνὸς ἑκάστου θὰ ἦτο τὸ ἔναυσμα τῆς Ὑπερφώτου Λαμπάδος, ἥτις ἤθελε μεταλαμπαδεύσῃ τὸ Ὑπέργειον καὶ Θεῖον Φῶς της πρὸς τὰς ψυχὰς ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐπεζήτουν ν’ ἀκολουθήσωσιν ὑμᾶς.

Ἡ θυσία καὶ πλήρης καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεων ἀφοσίωσις τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὸν Διδάσκαλον, ὅστις καλεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, εἶναι ἡ πρὸς Αὐτὸν κατευθυντήριος ὁδὸς καὶ ἡ μοναδικὴ ἀτραπός, τὴν ὁποίαν ἔδει μετὰ θάρρους καὶ ἄνευ δισταγμῶν καὶ ἀμφιταλαντεύσεων ν’ ἀκολουθήσῃ, ἐὰν ὄντως ἐπιθυμῇ νὰ διανύσῃ αὐτὴν μέχρι τέλους, χωρὶς νὰ προσκόψῃ τὰ βήματα ἐπὶ τῶν αἰχμηρῶν λίθων καὶ ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα ἡ ἔλλειψις ἀναλόγου ἰσχυρᾶς πίστεως καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν προπορευόμενον αὐτοῦ Διδάσκαλον.

Καὶ ἐρωτῶ ὑμᾶς:

Ποίαν προσπάθειαν ἢ **ποίαν θυσίαν προσεφέρατε εἷς ἕκαστος κεχωρισμένως καὶ ὅλοι ὁμοῦ,** διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ πραγματοποιήσητε καὶ φέρητε εἰς πέρας τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέθεσα εἰς ὑμᾶς;

Ποῖος ἐξ ὑμῶν ἐπεζήτησε νὰ θυσιάσῃ τὴν ὑλικὴν αὐτοῦ ραστώνην καὶ εὐμάρειαν, τὰς ὑλικὰς αὐτοῦ ἐπιδιώξεις, διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ ὁλοψύχως πρὸς Ἐμέ;

Ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔργου μου δὲν ἐπεζήτησα παρ’ ὑμῶν τὰς μεγάλας ἐκείνας θυσίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο ν’ ἀπομακρύνωσιν ὑμᾶς τελείως ἀπὸ πᾶσαν ἐκ μέρους ὑμῶν ἀντίθετον παρ’ ὑμῶν σχετικῶς πρὸς αὐτὸ ἐπιδίωξιν, δηλαδὴ ν’ ἀρνηθῆτε πᾶν ἐγκόσμιον ἀγαθόν, τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ’ οὔτε ἐπέβαλον εἰς ὑμᾶς χάριν Ἐμοῦ ν’ ἀπαρνηθῆτε τὰ πάντα.

Ἀπ’ ἐναντίας ἄφησα ὑμᾶς ἐλευθέρους νὰ Μὲ ἀκολουθήσητε εἰς τὸν δρόμον, ὃν σᾶς ἐχάραξα, ὑποσχόμενος εἰς ὑμᾶς, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἠδύνασθε νὰ φθάσητε ἀπροσκοπτώτερον εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν.

Τὸ μόνον θεωρούμενον ὡς ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον διὰ τὴν πνευματικὴν ὑμῶν ἀναγωγὴν καὶ τελειοποίησιν, ὅπερ ἐπεζήτησα παρ’ ὑμῶν, ἦτο καὶ εἶναι **ἡ πιστὴ καὶ ἀπαράβατος τήρησις τῶν ὑπαγορεύσεων καὶ ρημάτων, ὡς καὶ πάσης σχετικῆς ὑψηλῆς Διδασκαλίας καὶ Διδαχῆς,** διότι μόνον κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ μεταξὺ ὑμῶν δεσμοὶ θὰ ἐσυσφίγγοντο καὶ ἐνεδυναμοῦντο περισσότερον καὶ διότι ἐπίσης ἡ πρὸς Ἐμὲ ὁλόψυχος πνευματικὴ ἀφοσίωσίς σας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπ’ ἐμοῦ καὶ νὰ σᾶς ἀφήσῃ ἔρμαια τῶν παρανόμων καὶ κακοβούλων ὑμῶν συλλογισμῶν καὶ δι’ αὐτῶν νὰ καταστῆτε ἀθελήτως συμπαρασυρθέντα ὄργανα ἀντενεργοῦς ἐπεμβάσεως, ἀσυλλογίστων ἐκτροπῶν.

Μέχρι σήμερον οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐπεζήτησε ἐξ ἰδίας αὐτοβουλίας καὶ αὐτενεργείας νὰ βαδίσῃ στερρῶς καὶ ἀπαρεγκλήτως τὴν ὁδόν, ἣν ἐχάραξα καὶ ὑπέδειξα εἰς ὑμᾶς.

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, χωρὶς ν’ ἀφοσιωθῇ εἰς Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον μου διὰ τῶν ἰδίων καὶ μόνον αὐτοῦ δυνάμεων, ἀπ’ ἐναντίας ἐπιζητεῖ ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ νὰ ἀνεύρῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀποτυχίας αὐτοῦ εἰς ζητήματα ἐκτὸς τῆς πραγματικῆς Ἀληθείας.

Ἕκαστος ἐπιζητεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύνας εἰς τὸν ἕτερον, χωρὶς ν’ ἀναγνωρίσητε, ἐὰν εἶσθε εἰλικρινεῖς καὶ εὐθεῖς, ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως καὶ ὅλοι ὁμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν κεχωρισμένως, οὐ μόνον εὐθύνεσθε διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ δι’ αὐτὴν ταύτην τὴν μέχρι σήμερον κωλυσιεργίαν καὶ βραδύτητα.

Ἂς μὴν ἀνατρέχητε εἰς τὸ παρελθόν, διότι τὸ παρελθὸν εἶναι παρελθόν. Καὶ τὰ γινόμενα οὐκ ἀπογίνονται.

Ἐπιζητήσατε ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς ἀνατρέχοντες εἰς τὸ παρελθόν, νὰ παραδράμητε τοῦτο, χωρὶς νὰ σταματήσητε τὰ πρόσω βαδίζοντα βήματα ὑμῶν, ἀλλὰ ἀπ’ ἐναντίας, ἐρευνῶντες καὶ ἐξετάζοντες ἐπισταμένως, **νὰ σημειώσητε τὰ σφάλματα, εἰς ἃ ὑπεπέσατε, διὰ νὰ μὴν ἐπαναλάβητε αὐτά.**

Ἡ προσπάθεια ὑμῶν ἔστω **νὰ βαδίζητε πάντοτε ἐμπρός,** χωρὶς μὲ τὰ τυχὸν σφάλματα καὶ ἀποτυχίας, αἱ ὁποῖαι ἀναμφιβόλως θὰ παρουσιασθοῦν, νὰ σταματήσητε καὶ πάλιν ἢ νὰ ὀπισθοδρομήσητε ἐλλείψει ἐπαρκῶν μέσων, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας νὰ ἐπιδιώξητε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τούτων **καταφεύγοντες ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν ἀρωγὴν καὶ ἄλλων ἀδελφῶν, ἐπιζητούντων καὶ προθυμοποιουμένων νὰ παράσχωσιν εἰς ὑμᾶς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειάν των.**

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ὀφείλει νὰ ἐρευνᾷ κατὰ βάθος ἑαυτόν, διὰ νὰ δυνηθῇ καθ' ἑκάστην νὰ βελτιώνῃ ἑαυτόν.

Ὀφείλει ν' ἀνατάμῃ τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς του καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν δυνάμεων ν' ἀνέλθῃ ὑψηλότερον.

Ἕκαστον ὑμῶν βῆμα πρὸς τὰ ἄνω εἶναι καὶ μία καταφανὴς πρόοδος τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑμῶν ἀνελίξεως, ἥτις καταφανῶς καὶ ἀνανταποδείκτως θὰ καταστῇ κτῆμα ὑμῶν.

Ὅπως ὁ μαθητὴς μιᾶς τάξεως τοῦ σχολείου διὰ νὰ προβιβασθῇ εἰς ἀνωτέραν πρέπει νὰ ὑποστῇ τὰς δεούσας ἐξετάσεις, τοιουτοτρόπως καὶ ὑμεῖς ἀνερχόμενοι καὶ τελειοποιούμενοι πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς καταλαμβάνετε τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν ἐν τῷ Κόσμῳ Μου καὶ αἱ γνώσεις, τὰς ὁποίας προσελάβατε ἐν τῇ ἀνιούσῃ ὑμῶν προόδῳ καὶ δοκιμασίᾳ, εἶναι ἀναφαίρετον κτῆμα ὑμῶν, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ σᾶς στερήσῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ, ὡς μὴ ἀνῆκον εἰς ὑμᾶς, **διότι τοῦτο εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ κόπου καὶ τῶν προσπαθειῶν μακροχρονίου δοκιμασίας,** ἥτις δικαιωματικῶς σᾶς ἀνήκει καὶ οὐδεὶς ποτὲ δύναται νὰ σᾶς στερήσῃ.

Συνεπῶς ὁ ζῆλος καὶ ἡ προσπάθεια ὑμῶν **ἂς εἶναι ὁ διηνεκὴς πλουτισμός** τῶν γνώσεων ὑμῶν μὲ νέα πνευματικὰ ἐφόδια, διότι ταῦτα θὰ καταστήσωσιν ὑμᾶς ἰσχυροὺς καὶ ἀλωβήτους κατὰ τῶν βελῶν τῶν ἀντενεργῶν δυνάμεων καὶ θὰ ὁπλίσουν ὑμᾶς, **ἵνα ἐν μέλλοντι ὑπερνικήσητε τὰς ἀδυναμίας ὑμῶν, ἐνῷ συγχρόνως θὰ συσφιχθῶσιν οἱ μεταξὺ ὑμῶν πνευματικοὶ δεσμοί, οὕτως ὥστε οὐδεμία ἀντενεργὸς παρεμβολὴ νὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς καταλύσῃ.**

15/5/1961